

НАН УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНА УСТАНОВА
«ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ІМЕНІ В.К. МАМУТОВА
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНИ»
(ДУ «ІСПД ІМЕНІ В.К. МАМУТОВА НАН УКРАЇНИ»)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Гарант освітньо-наукової програми,
член-кореспондент НАН України

 Володимир УСТИМЕНКО

СИЛАБУС

вибіркової навчальної дисципліни
«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА»
(назва навчальної дисципліни)

Галузь знань: **08 «Право»**
(шифр і назва галузі знань)

Спеціальність: **081 «Право»**
(код і назва спеціальності)

Освітньо-наукова програма: **«Право»**
(найменування освітньо-наукової програми)

Рівень вищої освіти: **третій (освітньо-науковий)**

Силабус введено в дію
в скоригованій (оновленій) редакції
01 вересня 2023 року

Попередня редакція силабусу діяла
з 01 вересня 2022 року

Київ-2023

Загальна інформація про викладачів

В.о. старшого наукового співробітника
відділу проблем модернізації господарського права
та законодавства Інституту,
доктор юридичних наук, професор
ПЕТРУНЕНКО Ярослав Вікторович
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1186-730X>

Контактна інформація:
petrunenko@yahoo.com

Опис навчальної дисципліни

Тип дисципліни	вибіркова
Види навчальної діяльності	цикл професійної підготовки
Форма навчання	денна, заочна
Рік підготовки	2
Семестр	3
Кількість кредитів ЄКТС	3
Загальна кількість годин для вивчення дисципліни	90
кількість аудиторних годин	30 (у т.ч., лекції – 14, семінари – 16)
кількість годин самостійної роботи здобувачів	60
Форма підсумкового контролю	залік
Мова викладання	українська

Мета навчальної дисципліни

Метою вивчення дисципліни є формування у здобувачів теоретико-правових знань і практичних навичок з концептуально-понятійних основ та економіко-правових характеристик державно-приватного партнерства, а також вивчення принципів, умов та механізмів застосування державно-приватного партнерства, ознайомлення з сучасними підходами до сталого розвитку територій та країни в цілому на засадах партнерства публічної влади і бізнесу, а також забезпечення розуміння мотивацій, управлінської культури та поведінки, підходів до розв'язання проблем і формату діяльності сторін державно-приватного партнерства при реалізації проєктів в рамках реалізації Стратегії розвитку країни, окремих територій та міст.

Перелік очікуваних результатів навчання

Soft skills

Комунікативні навички; вміння виступати публічно; навички роботи в команді; управління часом; гнучкість і адаптивність.

Інтегральна компетентність

Здатність продукувати нові ідеї, розв'язувати комплексні проблеми професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності у сфері права, застосовувати методологію наукової та педагогічної діяльності, проводити власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення.

Загальні компетентності

ЗК01. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ЗК02. Здатність розробляти наукові проєкти та управляти ними.

ЗК03. Здатність розв'язувати комплексні проблеми на основі системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору.

ЗК04. Здатність усно і письмово презентувати результати власного наукового дослідження українською та іноземною мовами, глибоко розуміти іншомовні наукові та професійні тексти за напрямом досліджень.

Спеціальні (фахові) компетентності

СК01. Здатність планувати та виконувати оригінальні дослідження, досягати наукових результатів, які створюють нові знання у галузі права та

дотичних до неї міждисциплінарних напрямів і можуть бути опубліковані у провідних наукових виданнях з права та суміжних галузей.

СК02. Здатність застосовувати методи правового і міждисциплінарного дослідження, виявляти їх евристичні можливості та межі, використовувати релевантний дослідницький інструментарій.

СК03. Здатність здійснювати науково-педагогічну діяльність у вищій освіті та проєктах правничої освіти у системі освіти дорослих.

СК04. Здатність виявляти, ставити та вирішувати проблеми дослідницького характеру у сфері права та забезпечувати якість виконуваних досліджень; дотримання права інтелектуальної власності та стандартів академічної доброчесності.

СК05. Здатність моделювати оптимальні варіанти вирішення складних правових проблем, прогнозувати можливі наслідки їх реалізації.

СК06. Здатність здійснювати експертну діяльність у сфері права.

СК07. Здатність виявляти нові інституційні етичні виклики та етичні виклики в житті суспільства і пропонувати для них правові механізми розв'язання.

Результати навчання

РН01. Мати передові концептуальні та методологічні знання у сфері права і на межі предметних галузей, а також дослідницькі навички, достатні для проведення наукових і прикладних досліджень, отримання нових знань та здійснення інновацій.

РН02. Вільно презентувати та обговорювати з фахівцями результати досліджень, наукові та прикладні проблеми права державною та іноземною мовами, оприлюднювати результати досліджень у наукових публікаціях у провідних наукових виданнях.

РН03. Застосовувати у фаховій діяльності знання та розуміння системи права, історії світової та української правової думки, сучасної правової доктрини, а також основних напрямів та провідних тенденцій у розвитку права.

РН04. Формулювати і перевіряти гіпотези; використовувати для обґрунтування висновків належні аргументи, зокрема, результати теоретичного аналізу, прикладних досліджень, наявні наукові джерела; аналізувати досліджувану проблему з урахуванням широкого правового та загальносоціального контекстів.

РН05. Планувати і виконувати теоретичні та прикладні дослідження з права та дотичних міждисциплінарних напрямів з використанням сучасного наукового інструментарію, критично аналізувати результати власних досліджень і результати інших дослідників у контексті усього комплексу

передових концептуальних і методологічних знань щодо досліджуваної проблеми з дотриманням стандартів академічної та професійної етики.

PH06. Розуміти загальні принципи та методи юридичної науки, а також методологію наукових досліджень, застосовувати їх у власних дослідженнях у сфері права та у викладацькій практиці.

PH07. Застосовувати сучасні інструменти і технології пошуку, оброблення, аналізу й збереження даних та інформації, статистичні методи аналізу даних великого обсягу та складної структури, спеціалізовані програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи у науковій, викладацькій, правотворчій та правозастосовній діяльності.

PH08. Розробляти, реалізовувати та здійснювати управління науковими та інноваційними проєктами, які дають можливість створювати законопроектну та правозастосовну практику і розв'язувати значущі наукові та прикладні правові проблеми з урахуванням етичних, соціально-управлінських, соціально-економічних, екологічних та духовно-культурних аспектів, забезпечувати реєстрацію прав інтелектуальної власності щодо наукових результатів.

PH09. Організовувати і здійснювати освітній процес у сфері права на різних рівнях вищої освіти, його наукове, навчально-методичне та нормативне забезпечення, застосовувати ефективні методики викладання навчальних дисциплін.

PH10. Готувати правові висновки, пропозиції та рекомендації за результатами правового дослідження.

PH11. Здійснювати доктринальне тлумачення норм національного, міжнародного права та права Європейського Союзу, здійснювати порівняльний аналіз правових явищ та процесів у різних правових системах.

Зміст навчальної дисципліни

Тематика лекційних, семінарських занять та самостійної роботи здобувачів	Загальна кількість годин	Аудиторне навантаження		Обсяг самостійної роботи
		Лекційні заняття	Семінарські заняття	
<p style="text-align: center;">ТЕМА 1</p> <p style="text-align: center;">Організаційно-правові та економічні передумови здійснення державно-приватного партнерства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Поняття і ознаки державно-приватного партнерства. Історія виникнення державно-приватного партнерства як форми співпраці держави та бізнесу. 2) Принципи державно-приватного партнерства. Функції державно-приватного партнерства у забезпеченні правового господарського порядку. 3) Учасники державно-приватного партнерства, переваги та недоліки участі у проектах державно-приватного партнерства. Основні ознаки механізму державно-приватного партнерства, що обумовлюють його ефективність при залученні приватного бізнесу. 4) Огляд сфер застосування державно-приватного партнерства. 5) Загальна характеристика форм здійснення державно-приватного партнерства. 6) Об'єкти державно-приватного партнерства. 	24	4	4	16
<p style="text-align: center;">ТЕМА 2</p> <p style="text-align: center;">Стадійно-процедурна характеристика державно-приватного партнерства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Пропозиції про здійснення державно-приватного партнерства. Аналіз ефективності здійснення державно-приватного партнерства. 2) Прийняття рішення про здійснення державно-приватного партнерства. 3) Конкурентні засади та загальний порядок визначення приватного партнера. Правова регламентація проведення конкурсу з визначення приватного партнера. 4) Оприлюднення інформації про результати проведення конкурсу з визначення приватного партнера. 5) Етап укладення договору в рамках державно-приватного партнерства з переможцем конкурсу. 	12	2	2	8

<p style="text-align: center;">ТЕМА 3</p> <p>Договори у сфері державно-приватного партнерства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Договір концесії: поняття, істотні умови, порядок укладення та виконання 2) Договір управління майном: визначення, особливості, правова природа. 3) Договори про спільну діяльність у сфері державно-приватного партнерства. 4) Правова характеристика інших договірних конструкцій, що опосередковують партнерські відносини держави і бізнесу. 	12	2	2	8
<p style="text-align: center;">ТЕМА 4</p> <p>Державне регулювання, нагляд та контроль у сфері державно-приватного партнерства</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Державна підтримка здійснення державно-приватного партнерства. 2) Гарантії прав приватних партнерів. 3) Контроль та моніторинг виконання договорів, укладених у рамках державно-приватного партнерства, та проведення завершальної оцінки. 4) Правові засади державної політики у сфері державно-приватного партнерства. Повноваження державних органів у сфері державно-приватного партнерства. 	12	2	2	8
<p style="text-align: center;">ТЕМА 5</p> <p>Основні чинники розвитку державно-приватного партнерства в економіці України</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Державно-приватне партнерство для Цілей сталого розвитку. Роль державно-приватного партнерства у забезпеченні сталого розвитку територій та країни. 2) Впровадження державно-приватних партнерств, спрямованих на потреби людей: сутність та перспективи. 3) Державно-приватне партнерство як механізм реалізації нової регіональної політики. Особливості застосування державно-приватного партнерства в контексті реалізації Державної стратегії регіонального розвитку до 2027 року. 4) Можливості використання інструментів державно-приватного партнерства для реалізації проектів міжмуніципального співробітництва. Вимоги до потенційних локальних проектів, критерії відбору. 	18	2	4	12

ТЕМА 6	12	2	2	8
Зарубіжний досвід державно-приватного партнерства та можливості його імплементації у національне законодавство і практику господарювання				
1) Глобальні тренди у розвитку державно-приватних партнерств. Міжнародні інститути та їх діяльність щодо розвитку державно-приватного партнерства. Модельне законодавство та стандарти державно-приватного партнерства.				
2) Інституційне забезпечення реалізації проектів державно-приватного партнерства в США і країнах ЄС.				
3) Рекомендації Світового банку для України та результати їх втілення.				
4) Огляд окремих проектів державно-приватного партнерства та їх вплив на місцевий соціально-економічний розвиток.				
Всього годин:	90	14	16	60
Вид контролю	залік			

Під час навчання викладач має змогу корегувати обсяги навчального навантаження за тими чи іншими видами робіт з урахуванням результатів засвоєння здобувачами навчального матеріалу.

Індивідуальна робота здобувачів під керівництвом викладача

Індивідуальна робота передбачає самостійне виконання здобувачами реферативних доповідей і повідомлень за наведеною тематикою навчальної дисципліни. *Мета індивідуальної роботи* здобувачів полягає у тому, щоб вони могли оволодіти методами отримання нових знань, розвинути набуті раніше навички самостійного аналізу явищ і процесів, посилити наукове підґрунтя майбутньої практичної діяльності. *Формами* індивідуальної роботи здобувачів можуть бути: підготовка тематичних доповідей, рефератів, есе, презентацій на актуальні проблемні теми; участь здобувачів у підготовці тестових завдань; виконання здобувачами науково-дослідницьких і творчих проектів; самостійне вивчення здобувачами тематики навчальної дисципліни в рамках підготовки до круглих столів, а також участі у науково-практичних конференціях, форумах, інших заходах.

Орієнтовна тематика рефератів (тез):

- 1) Передумови формування та розвитку інституту державно-приватного партнерства в національній економіці.
- 2) Влада, бізнес та суспільство на ринку державно-приватного партнерства: соціальні, економічні та політичні наслідки.

3) Ефекти від реалізації проектів державно-приватного партнерства.
4) Державно-приватне партнерство в умовах децентралізації в Україні.
5) Проблеми та перешкоди у реалізації проектів державно-приватного партнерства на місцевому та регіональному рівнях: способи запобігання та шляхи вирішення.

6) Стратегія сталого розвитку міста Олександрії до 2030 року та роль державно-приватного партнерства в її реалізації.

7) Використання моделей державно-приватного партнерства в проектах створення індустріальних виробничих парків (на прикладі ІІІ «Яворівський»).

8) Концесійні угоди.

9) Використання договорів оренди та лізингу у проектах державно-приватного партнерства.

10) Інвестиційні договори у сфері державно-приватного партнерства.

11) Обґрунтування вибору моделей та форм державно-приватного партнерства у різних сферах діяльності.

12) Реалізація проектів державно-приватного партнерства для покращення соціальної інфраструктури (охорона здоров'я, освіта, туризм).

13) Огляд практик здійснення державно-приватного партнерства в секторах енергоефективності, централізованого теплопостачання, водопостачання і водовідведення в Україні.

14) Державно-приватне партнерство у повоєнному відновленні економіки України.

15) Світовий досвід державно-приватного партнерства.

16) Головні особливості здійснення державно-приватного партнерства у зарубіжних країнах.

17) Приклади проектів державно-приватного партнерства у США та країнах ЄС.

18) Порівняльний аналіз юридичних аспектів утворення та реалізації державно-приватного партнерства в Україні та інших державах (на прикладі Польщі, Німеччини, Франції, Іспанії, Нідерландів, Швеції, Ізраїлю, ОАЕ, Японії – *на вибір здобувача*).

Крім того, здобувач, за погодженням з викладачем, може обрати іншу тему реферату (тез).

Методи викладання та навчання

У викладанні та навчанні використовуються наступні методи: **словесні** (пояснення, інструктаж, розповідь, бесіда, навчальна дискусія та ін.), **наочні** (ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження) та **практичні** (вправи, практичні роботи).

Використовуються такі методи навчання, що спрямовані на активізацію позиції здобувача в освітньому процесі (здобувач вчиться, а не його вчать), забезпечення зв'язку теорії з практикою, формування і закріплення вмінь та навичок, необхідних для життя, самоосвіти та практичної професійної діяльності, як то: проблемний виклад знань; дослідження та їх презентація; експертна оцінка; використання конкретних кейсів для аналізу і розв'язання; тренінги; ділові ігри та «мозкові штурми», бесіди та опитування; навчальні дискусії та вимушені дебати, ін.

Методи викладання та навчання забезпечують застосування підходу, що відповідає кращим інтересам здобувача з набуття компетентностей.

Методи контролю

Методами контролю успішності здобувача є поточний і підсумковий контроль.

Поточний контроль проводиться викладачем з метою систематичного отримання інформації щодо поточного рівня досягнення здобувачем очікуваних результатів навчання і набутих ним компетентностей та коригування викладачем методів і засобів навчання, організації самостійної роботи здобувача. Одночасно, поточний контроль призначений для визначення здобувачем його проміжних досягнень у засвоєнні теоретичних знань, використанні умінь і навичок, застосуванні цих знань, а також визначення шляхів їх покращення в процесі подальшого вивчення навчальної дисципліни. Цей вид контролю сприяє мотивації навчання, стимулюванню навчально-пізнавальної діяльності, диференційованому підходу до навчання, його індивідуалізації та ін.

Формами поточного контролю (усного та письмового) є фронтальне та індивідуальне опитування, тестування, розв'язання практичних кейсів або завдань, самооцінка тощо.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських занять.

Підсумковий контроль спрямований на визначення рівня засвоєння здобувачем навчальної дисципліни або її окремої логічної завершеної частини з урахуванням результатів поточного контролю.

Форми контролю самостійної роботи обираються викладачем з таких варіантів: поточний контроль на основі виконання практичних робіт; поточний контроль засвоєння знань на основі оцінки усної відповіді на питання (на практичних або семінарських заняттях); тестування, виконання письмової контрольної роботи; рейтингова система оцінки знань.

Форма підсумкового контролю – *залік* (проводиться письмово, у т.ч. у формі тестування).

Інформацію щодо особливостей проведення підсумкового контролю доводять до відома здобувача на першому занятті.

Система оцінювання результатів навчання здобувача

Оцінювання результатів навчання здобувача здійснюється за накопичувальним принципом з використанням рейтингових балів та традиційних національних оцінок.

Оцінювання компетентностей здобувача здійснюється на основі результатів поточного і підсумкового контролю успішності.

Оцінювання рівня засвоєння здобувачем кожної теми відбувається в ході поточного контролю.

Робота здобувача на кожному семінарському занятті оцінюється до 2,5 бали.

Індивідуальна робота здобувача оцінюється до 25 балів.

Умовою допуску здобувача до підсумкового контролю є набрання в ході навчання мінімальної кількості балів (35 балів з 60 балів).

За активну участь на лекціях та семінарських заняттях, участь у конкурсах робіт, підготовку та публікацію наукових статей і тез доповідей на наукових конференціях, участь в науково-дослідній роботі на тему, що відповідає темам дисципліни, виставляються заохочувальні бали. Кількість заохочуваних балів складає не більше 10.

За невиконання або невчасне виконання завдань застосовуються штрафні бали. Кількість штрафних балів складає не більше 10.

Під час заліку здобувачу пропонується відповісти на 20 тестових завдань (кожне тестове завдання оцінюється 2 балами).

Поточний контроль та індивідуальна робота	Залік	Всього
60 балів (з них індивідуальна робота оцінюється – 25 балів)	40 балів	100 балів

Для контрольно-оціночних цілей під час здійснення контрольних заходів використовується рейтингова (числова 100-бальна) та традиційна національна шкала:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
75-81	C		
68-74	D	задовільно	
60-67	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Політика навчальної дисципліни

<p>Політика щодо академічної доброчесності</p>	<p>Інститут засуджує будь-які прояви академічної недоброчесності.</p> <p>Всі роботи, визначені викладачем, повинні бути виконані здобувачем самостійно.</p> <p>Під час виконання письмового контролю списування заборонене. Роботи здобувача не повинні містити плагіату, фактів фабрикації та фальсифікації.</p> <p>В інституті діє Комісія з наукової етики при Вченій раді (метою діяльності Комісії є сприяння дотриманню наукових етичних принципів і стандартів, фундаментальних принципів академічної доброчесності науковими працівниками Інституту, здобувачами ступеня доктора філософії та розв'язанню етичних конфліктів між ними).</p>
---	---

	<p>Інститут має доступ до сертифікованої системи виявлення збігів/ідентичності/схожості, до якої мають доступ викладачі і здобувачі.</p>
Комунікаційна політика	<p>Комунікація з викладачем здійснюється через засоби зв'язку (електрона пошта, телефон, месенджери). За бажанням здобувачів, може бути створено групу у месенджері (для вирішення поточних питань, консультування тощо).</p>
Політика щодо використання інструментів штучного інтелекту при виконанні завдань навчальної дисципліни	<p>Політика використання інструментів штучного інтелекту (ChatGPT, Tome тощо) оголошується викладачем на початку курсу.</p> <p>Несанкціоноване використання інструментів штучного інтелекту є порушенням академічної доброчесності.</p>
Політика щодо використання матеріалів з джерел відкритого доступу	<p>При використанні здобувачами матеріалів з джерел відкритого доступу для підготовки робіт, визначених силабусом навчальної дисципліни, вони обов'язково мають дотримуватись умов ліцензій Creative Commons на використання об'єктів авторського права.</p>
Політика щодо відвідування та етики поведінки на заняттях	<p>Відвідування занять є обов'язковим компонентом. За об'єктивних причин (наприклад, хвороба, міжнародне стажування, інше) навчання може відбуватись в онлайн формі за погодженням із викладачем навчальної дисципліни. Здобувачі беруть активну участь у всіх заняттях: обговорюють проблемні ситуації, запропоновані викладачем на лекціях, у режимі діалогу /полілогу; активно долучаються і за потреби ініціюють спільну (групову роботу) під час практичних занять; виконують всі навчальні завдання вчасно, відповідно до робочої програми навчальної дисципліни. В окремих випадках, за погодженням з завідуючим аспірантурою та докторантурою Інституту можливо встановлення індивідуального</p>

	<p>графіку відвідування.</p> <p>Спілкування учасників освітнього процесу (викладач, здобувачі) відбувається на засадах партнерських стосунків, взаємопідтримки, взаємодопомоги, толерантності та поваги до особистості кожного, спрямованості на здобуття істинного наукового знання.</p>
<p>Політика щодо оцінювання успішності та призначення заохочувальних та штрафних рейтингових балів</p>	<p>Заохочувальні бали виставляються за: активну участь на лекціях та семінарських заняттях, участь у конкурсах робіт, підготовку та публікацію наукових статей і тез доповідей на наукових конференціях, участь в науково-дослідній роботі на тему, що відповідає темам дисципліни. Кількість заохочуваних балів не більше 10;</p> <p>Штрафні бали можуть виставлятися за: невиконання або невчасне виконання завдань. Кількість штрафних балів не більше 10.</p>
<p>Політика дедлайнів та перескладань</p>	<p>Встановлюється навчальним планом. В окремих випадках, за погодженням з директором Інституту можливо встановлення індивідуального графіку складання контрольних заходів.</p>
<p>Політика щодо оскарження результатів оцінювання</p>	<p>Визначається Порядком оскарження результатів складання іспитів/заліків в Державній установі «Інститут економіко-правових досліджень імені В.К. Макутова Національної академії наук України».</p> <p>Відповідно до даного Порядку, метою процедури оскарження результатів складання іспитів/заліків є захист прав та інтересів здобувачів через забезпечення запобігання суб'єктивності та уникнення суперечностей в процесі оцінювання результатів навчання.</p>

Основна література:

- 1) Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01 липня 2010 р. № 2404-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text>
- 2) Про схвалення Концепції розвитку державно-приватного партнерства в Україні на 2013-2018 роки: розпорядження Кабінету Міністрів України від 14 серпня 2013 р. № 739-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/739-2013-p#Text>
- 3) Державно-приватне партнерство в системі регулювання економіки / НАН України, Ін-т екон. та прогнозув. К., 2012. 372 с.
- 4) Державно-приватне партнерство: навчальний посібник. К.: Консорціум з удосконалення менеджмент-освіти в Україні, 2016. 404 с. URL: https://issuu.com/ceume/docs/ppp2016_web1
- 5) Новаченко Т.В., Піроженко Н.В. Державне та приватне партнерство: український та міжнародний досвід: навч.-метод. матеріали. К.: НАДУ, 2013. 48 с.
- 6) Публічно-приватне партнерство у відносинах держави з міжнародними організаціями та транснаціональними компаніями / НАН України, Ін-т екон. та прогнозув. К., 2015. 444 с.
- 7) Шилепницький П.І. Державно-приватне партнерство: теорія і практика. Чернівці, 2011. 454 с.

Допоміжна література:

- 1) Вінницький Б., Лендъел М., Онищук Б., Сегварі П. Досвід та перспективи впровадження державно-приватних партнерств в Україні та за кордоном. К.: К.І.С., 2008. 146 с.
- 2) Запатріна І.В. Публічно-приватне партнерство в Україні: перспективи застосування для реалізації інфраструктурних проєктів і надання публічних послуг. *Економіка і прогнозування*. 2010. № 4. С. 62-90.
- 3) Запатріна І.В. Публічно-приватне партнерство: потенціал для економік, що розвиваються. Lambert Academic Publishing – Saarbrucken, 2013. 197 с.
- 4) Запатріна І.В. Державно-приватне партнерство як механізм підвищення енергоефективності будівель бюджетних установ і організацій комунальної форми власності. К., 2019. 145 с. URL: https://appp.com.ua/wp-content/uploads/2019/09/PPP_EnEff_Last.pdf
- 5) Квітка С.А. Публічно-приватне партнерство як дієвий механізм взаємодії влади та бізнесу. *Аспекти публічного управління*. 2015. № 7-8(21-22). С. 47-56.

6) Мельник А.Ф. Державно-приватне партнерство в системі інститутів національної економіки: механізми розвитку: Монографія / Мельник А.Ф., Підгаєць С.В. Тернопіль: ТНЕУ, 2017. 279 с. URL: <http://dspace.wunu.edu.ua/handle/316497/31703>

7) Никифорок О.І., Гусєв Ю.В., Чмирьова Л.Ю. Державно-приватне партнерство: інституціональне середовище для розвитку та модернізації інфраструктури України. *Економіка і прогнозування*. 2018. № 3. С. 79-101.

8) Пильтяй О.В. Сучасні концепції та підходи до визначення державно-приватного партнерства. *Економіка. Управління. Інновації*. 2011. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/eui_2011_2_40

9) Сімсон О.Е. Правова модель державно-приватного партнерства як інструмент гармонізації публічних і приватних інтересів в інноваційній стратегії України: Автореф. дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.04, 12.00.03. Харків, 2015. 42 с.

10) Уайт Е., Дезілець Б., Маслюківська О., Шевчук Ю. Посібник з публічно-приватних партнерств. К.: USAID, 2009. 79 с.

11) Щодо розвитку державно-приватного партнерства як механізму активізації інвестиційної діяльності в Україні: Аналітична записка. К.: Національний інститут стратегічних досліджень, 2012. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/816>

Інформаційні ресурси:

Реєстр наукових видань України.
URL: <https://nfv.ukrintei.ua/>

Google Scholar або Google Академія (пошукова система і бібліометрична база даних, що індексує наукові публікації та наводить дані про їх цитування)
<https://scholar.google.com.ua/>